

Vi, musikerkollektivet i Arméns musikkår, Livgardets dragonmusikkår och Marinens musikkår vill med detta brev uttrycka vår oro, samt belysa ett antal problem som är att vänta om Göteborg Wind Orchestra läggs ned i december 2020 som nu är aktuellt.

Man har i många år skurit i GWO:s verksamhet, sedan man gjorde succé på 90-talet med rosade skivutgivningar och en verksamhet omfattande 27 heltidsanställda musiker, med uppdrag som Flygvapnets musikkår på 30%. Idag har de 22 musikerna endast 50% anställning och snart är alltså orkestern helt avvecklad, om man inte lyckas finna en ny huvudman för verksamheten.

Blåsmusiken hade länge en stark ställning i Sverige; i början av 1900-talet fanns exempelvis runt 60 militärmusikkåror spridda över landet. Idag finns det sammanlagt sju professionella blåsorkestrar i Sverige. I Göteborg fanns länge den högklassiga musikkåren vid Göta artilleriregemente, och det fanns även under perioder en musikkår tillhörande Flottan och en vid Kustartilleriregementet, KA4. Parallellt med detta utvecklades Spårvägens musikkår i Göteborg till den förstklassiga ensemble vi idag känner som GWO; den sista resten av denna rika tradition.

Professionella blåsorkestrar finns idag endast på ett fåtal orter i Sverige, och kring dessa musikaliska nav ser man ett riktigt blåsmusikliv även bland amatörer och ungdomar. De samarbeten GWO genomför med lokala ungdoms- och amatörorkestrar, samt med kulturskolor och Högskolan för Scen och Musik är av avgörande betydelse för återväxten av kompetens både av professionella musiker och fritidsmusiker. Försvinner GWO förlorar vi en bärande pelare som bevarar, utvecklar och inspirerar kulturarvet svensk blåsmusik.

Unga musiker som precis färdigutbildats vid Högskolan för Scen och Musik har i GWO hittills kunnat få ett naturligt första steg ut på arbetsmarknaden och en chans att inleda sin karriär. De flesta av oss militärmusiker som har utbildats i Göteborg har betydande lärdomar med oss från jobb i GWO. Dessa erfarenheter av helt professionellt samspel är ett nödvändigt komplement till musikhögskolornas orkesterverksamhet på vägen till musikalisk mognad.

Vi ser i vårt arbete idag en bristande återväxt i många instrumentgrupper. Är det för att ungdomar idag inte uppskattar blåsmusik? De vi möter vittnar om något annat, då de hänförs av blåsorkesterns möjligheter. Men alltför få ungdomar idag kommer i kontakt med professionell blåsmusik. Det åligger således alla med en kulturbudget att se till att även blåsmusiken finns representerad i det breda utbud man eftersträvar.

Att se våra kollegor i Göteborg oroliga inför framtiden gör oss väldigt ledsna. Men en nedläggning av GWO får som synes konsekvenser även utanför den egna organisationen. Enligt uppgift handlar det om några miljoner som behövs för att rädda orkestern, vilket är småsummor jämfört med de flesta kulturinstitutioner. Det genererar stora kostnader för samhället att friställa dessa 22 musiker, i form av a-kassa, rehabkostnader, arbetsmarknadsåtgärder samt minskade engagemang för frilansare, tonsättare, arrangörer,

dirigenter och artister. Dessa kostnader kan säkerligen jämföras med det belopp som behöver skjutas till för att GWO ska kunna fortsätta berika samhället med blåsmusik på högsta nivå.

När man inordnar GWO i kategorin "fria grupper" vid fördelning av medel begår man ett misstag. Med tillsvidareanställda musiker, ett löpande säsongsprogram och behov av en långsiktig planering ska GWO jämföras med institutioner som GöteborgsOperan, Göteborgs Symfoniker, Stadsmuséet eller Stadsteatern. Det går inte att bedriva denna verksamhet på års- eller projektbasis så som de fria grupperna förväntas göra.

Göteborg Wind Orchestra har i hela 115 år inspirerat och förgyllt kulturen i Göteborg med vackra klanger, och konserterna har varit välbesökta. Orkestern skiftar oerhört skickligt och närmast skarvlöst mellan olika genrer med ovanligt fin stilkänsla och engagemang; ett signum för blåsorkestergenren, och det ger också publiken en bredd på upplevelsen som de stora institutionerna varken kan eller ska ägna sig åt. Man gör detta med solister i världsklass, och här sätts alltid musiken i främsta rummet.

Blåsorkestern har ju också som ingen annan orkesterform möjligheten att möta publiken nästan var som helst; på gator och torg exempelvis, och blir lätt en första kontakt med konstmusiken. Hos en orkester som denna växer man som lyssnare. Här kan man bli frälst för såväl opera som jazz eller samtida konstmusik.

Nu har ett farligt virus spridit sig globalt och påverkat allt i våra samhällen; bland annat har kulturen tagit mycket stryk. Kommuner och landsting står inför svåra prioriteringar då ekonomin blir ansträngd i den pågående krisen. Förhoppningsvis återgår allt sakta till det normala, men är det inte sorgligt då, att göra detta utan GWO. Kanske är det nu, snart, då samhället åter öppnar upp, som vi behöver våra musikinstitutioner som mest. Många kommer att ha förlorat föräldrar, livskamrater, vänner och behöver mer än någonsin något att fylla tomrummet med. Det är här musiken behövs. Musik har en viktig uppgift rent psykologiskt i våra liv som kan vara svår att visa i grafer eller staplar. Fredrik Ullén, pianist och professor i kognitiv neurovetenskap, har dock bedrivit forskning vid Karolinska universitetssjukhuset som visar att musik stimulerar den psykiska hälsan. Så när, om inte nu, bör vi satsa på musik?

Finns det inget vi kan göra för GWO? Vi önskar med detta brev att ni hittar en hållbar ekonomisk lösning för GWO så att denna anrika orkester finns kvar i framtiden. Hoppas vi kan räkna med ert stöd.

Vänligen,
Musikerkollektivet i Arméns musikkår, Livgardets dragonmusikkår samt Marinens musikkår.

Kontaktperson:
Andreas Johansson
E-post: andreas.g.johansson@mil.se
Mob: 070-5822935